עירין קדישין תליתאה — ויקהל

ויקהל משה וגו' ששת ימים תעשה מלאכה קשה וכי יתכן צוי על הששת ימים אך האמת הוא כשנברא האדם נברא ע"ז האופן שיתקן גם מה שפגם מקודם וזהו ענין גלגול וכשאינו מתקן מה שצריך לתקן אזי מוכרח לבא בגלגול שנית כמ"ש הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר וכשמוכרח להתגלגל עוד יש להנשמה צער גדול ויסורים קשים מזה גם הקב"ה כ"י יש לו צער גדול מזה שמוכרח לשלוח עוד הפעם הנשמה לזה העולם וזהו ענין ששת ימים תעשה כי ימי שנותינו בהם שבעים שנה ובכל ענין יש מחשבה תחלה וסוף היינו כשמתחיל לחשב על הסוף ובסוף מחשב על ההתחלה והו' ימים רומזים כ"א כלול מעשר וזה ששת ימים תעשה מלאכה היינו לתקן את אשר צריך לתקן כדי ויום השביעי לסוף שבעים יהי' שבת לד' אלקי"ך ושבת הוא ל' נח"ר לד' אלקי"ך לבל יצטער על אשר מוכרח לשלח הנשמה בגילגול עוד הפעם לזה העולם. סליק

ויקהל משה את כ"ע ב"י כו' ששת ימים וכו' וקשה קושית רש"י ז"ל למה סמך שבת למלאכת המשכן אכן האמת הוא כי שבת שוה למשכן והראי' שהשוה לענין הט"ל מלאכות וענין המשכן שבכח המעשה ?והכוחם המשיכו מקור הקדושה למקום הזה כמ"כ יכול להיות באיש הישראלי אהל ומשכן להקב"ה כי למה צריך הקב"ה למשכן הלא מכה"כ אלא מחמת שעולם עשי' הוא בהצמצום גדול ע"כ צוה הקב"ה לישראל שיעשו המה הכנה להיות מרכבה לשכינה וע"ז המשיכו קדושה והי' המקום הזה התגלות יותר וכמ"כ בש"ק נתוסף בכ"א מישראל קדושת נשמה יתירה וזהו ששת ימים תעשה מלאכתך כי כמו ש"ק ניתוסף לכל או"א נשמה יתירה כמ"כ יכול האדם בששת ימי המעשה להכין דעתו שיהי' מרכבה לשכינה ולהמשיך ע"ע קדושה וא"א כשהאדם עובד להשי"ת בכל הדברים הגשמיים אזי התו"ת שלו בודאי רק למען שמו ית' ואם ח"ו עושה הדברים הגשמיים להנאתו אזי התו"ת קשים לו מאד כי מבלבלים אותו ח"ו במחשבות זרות, והבן

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כי הבא לטהר מסייעים אותו כשאדם עובד את הקב"ה ומקדש ומטהר א"ע אזי הש"י מטהר אותו מלמעלה וידוע כי רמ"ח אברי' נגד רמ"ח מ"ע ושס"ה גידים נגד שמ"ה ל"ת וכל אבר מרמז על מצוה אחת והעושה מצוה אותו אבר שנגד המצוה הזאת נעשה מרכבה לקדושה וממשיך אותה לאותו האבר ואם פוגם ח"ו באיזה מצוה אזי ח"ו וכו' וזהו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ואני אומר ויקהל משה א"כ עב"י כי בכלל כל ישראל יכול לקיים את התוה"ק ומשה קהל את כל עב"י ועי"ז נתקיים הכל ואף גם בזמה"ז שלא שכיח אדם שלם כזה והבן.